

MPO – Tydzień 6 – „Odpuść nam nasze winy”

2838 Jest to zadziwiająca prośba. Gdyby zawierała tylko pierwszą część zdania - "Odpuść nam nasze winy" - pośrednio mogłaby być włączona w trzy pierwsze prośby Modlitwy Pańskiej, ponieważ Ofiara Chrystusa została złożona "dla odpuszczenia grzechów". Jednak zgodnie z drugą częścią zdania nasza modlitwa nie będzie wysłuchana, jeśli najpierw nie odpowiemy na pewne wymaganie. Nasza prośba jest zwrócona ku przyszłości, a nasza odpowiedź powinna ją poprzedzić; słowem wiążącym te dwie części jest wyrażenie "jako".

"Odpuść nam nasze winy..."

2839 Ze śmiałą ufnością zaczęliśmy modlić się do naszego Ojca. Błagając Go, by święciło się Jego imię, prosiliśmy Go, abyśmy byli coraz bardziej uświęceni. Chociaż zostaliśmy obleczeni w szatę chrzcielną, nie przestajemy jednak grzeszyć i odwracać się od Boga. Teraz, w tej nowej prośbie, na nowo przychodzimy do Niego jak syn marnotrawny ¹⁰⁵ i uznajemy się przed Nim za grzeszników, podobnie jak celnik ¹⁰⁶. Nasza prośba zaczyna się od "wyznania", w którym wyznajemy jednocześnie naszą nędzę i Jego miłosierdzie. Nasza nadzieja jest niezawodna, ponieważ w Jego Synu "mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów" (Kol 1, 14; Ef 1, 7). Skuteczny i niewątpliwy znak Jego przebaczenia znajdujemy w sakramentach Kościoła ¹⁰⁷.

2840 Powinno wzbudzać w nas przerażenie to, że strumień miłosierdzia nie może przeniknąć do naszego serca tak długo, jak długo nie przebaczyliśmy naszym winowajcom. Miłość, podobnie jak Ciało Chrystusa, jest niepodzielna: nie możemy miłować Boga, którego nie widzimy, jeśli nie miłujemy brata i siostry, których widzimy ¹⁰⁸. Gdy odmawiamy przebaczenia naszym braciom i siostram, nasze serce zamyka się, a jego zatwardziałość sprawia, że staje się ono niedostępne dla miłosiernej miłości Ojca; przez wyznanie grzechu nasze serce otwiera się na Jego łaskę.

2841 Ta prośba jest tak ważna, że tylko do niej powraca Pan i rozwija ją w Kazaniu na Górze ¹⁰⁹. To główne wymaganie tajemnicy Przymierza jest niemożliwe do wypełnienia przez człowieka. Ale "dla Boga wszystko jest możliwe".

"...jako i my odpuszczamy naszym winowajcom"

2842 Wyrażenie "jako" występuje niejednokrotnie w nauczaniu Jezusa: "Bądźcie wy doskonali, *jak* doskonały jest Ojciec wasz niebieski" (Mt 5, 48); "Bądźcie miłosierni, *jak* Ojciec wasz jest miłosierny" (Łk 6, 36); "Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak *jak* Ja was umiłowałem" (J 13, 34). Zachowanie przykazania Pana nie może polegać tylko na zewnętrznym naśladowaniu Bożego wzoru. Chodzi o żywe i pochodzące "z głębi serca" uczestniczenie w świętości, miłosierdziu i miłości naszego Boga. "Mając życie od Ducha, do Ducha też się stosujmy" (Ga 5, 25). Tylko Duch, który jest "naszym Życiem", może czynić "naszymi" te same dążenia, jakie były w Jezusie Chrystusie ¹¹⁰. Staje się możliwa jedność przebaczenia, gdy "przebaczamy sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie" (Ef 4, 32).

2843 W taki sposób nabierają życiowej mocy słowa Pana o przebaczeniu, o tej miłości, która umiłowała aż do końca ¹¹¹. przypowieść o nielitościwym dłużniku, która zwieńcza nauczanie Jezusa o komunii eklezjalnej ¹¹², kończy się takimi słowami: "Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu. Rzeczywiście, właśnie tu; "w głębi *serca*" rozstrzyga się wszystko. Nieodczuwanie obrazy i zapomnienie o niej nie leży w naszej mocy; serce, które ofiaruje się Duchowi Świętemu, przemienia jednak ranę we współczucie i oczyszcza pamięć, zastępując obrazę wstawiennictwem.

2844 W modlitwie chrześcijańskiej posuwamy się aż do *przebaczenia nieprzyjaciółom* ¹¹³. przemienia ona ucznia, upodabniając go do jego Nauczyciela. Przebaczenie jest szczytem modlitwy chrześcijańskiej; daru modlitwy nie przyjmie inne serce, jak tylko to, które jest zgodne z Boskim współczuciem. Przebaczenie świadczy również o tym, że w naszym świecie miłość jest silniejsza niż grzech. Dawni i współcześni męczennicy dają to świadectwo o Jezusie. Przebaczenie jest podstawowym warunkiem pojednania ¹¹⁴ dzieci Bożych z ich Ojcem i wszystkich ludzi między sobą ¹¹⁵.

2845 To przebaczenie, Boskie ze swej istoty, nie ma ani granic, ani miary ¹¹⁶. Jeśli chodzi o obrazę ("grzechy" według Łk 11, 4 lub "winy" według Mt 6, 12), to w gruncie rzeczy jesteśmy zawsze dłużnikami: "Nie bądźcie nikomu nic dłużni poza wzajemną miłością" (Rz 13, 8). Komunia Trójcy Świętej jest źródłem i kryterium prawdy wszelkich relacji ¹¹⁷. Komunię tę przeżywamy w modlitwie, zwłaszcza w Eucharystii ¹¹⁸:

Bóg nie przyjmuje ofiary podzielonych braci. Poleca im odejść od ołtarza i pojednać się najpierw ze swoimi braćmi... Najwspanialszą ofiarą dla Boga jest nasz pokój, zgoda, jedność całego wiernego ludu w Ojcu, Synu i Duchu Świętym ¹¹⁹.

PYTANIA DO DZIELENIA:

1. Jaki grzech popełniam najczęściej?
2. Czy systematycznie korzystam ze Spowiedzi?
3. Czy jest we mnie postawa pokory? Czy nie usprawiedliwiam swoich grzechów?
4. Czy nie ma ludzi, do których noszę w sercu urazę, niechęć, nienawiść? Kto to jest? Co się wydarzyło w relacji do nich?
5. Czy modłę się o uwolnienie serca od urazów?
6. Czy modłę się za tych, którzy mnie zranili?

MPO – Tydzień 6 – „Odpuść nam nasze winy” – Adoracja

Kol 1, 12-14: Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów.

Ef 1, 7 , Ef 4, 30-32: W Nim mamy odkupienie przez Jego krew - odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. (...) Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ga 5, 24-26: A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujmy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Rz 13, 8: Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo.

Mt 5, 48: Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Łk 6, 36: Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.

Mt 6, 12: I przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili.

Łk 11, 4: I przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie".

J 13, 34-35: Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali".